

førelse deraf er nu bortfalden i dette Udcast. Ligeledes siges der i Udcastet, at Erhvervelse ved Arv er undtagen fra Beskatning af den aarlige Indkomst, men ogsaa dette, som saaledes er opstillet som en Undtagelse, er ifkun en ligefrem Følge af Skattens almindelige Begreb; det hører slet ikke ind derunder, ligesaa lidet som mange andre tilfældige eller andre Formuesforøgelses, der ikke strengt taget kunne siges at fremkomme som Bestanddele af Nationens aarlige Erhverv, saasom Apanager, Klosterhæving, Gevinster i Lotteriet o. s. v., thi saadanne Indtægter ere egentlig ikke Udbytte af noget Erhverv, men tilfalde kun de Paagældende ved en Omflytning af Værdier, men uden at være begrundede i nogen ny Frembringelse af Værdi. Det er endvidere aldeles aabenbart, at, naar man baade beskatter Gaven hos den Mand, der giver den, og hos den, der modtager den, saa finder en dobbelt Beskatning Sted, og dette fremhæves ogsaa i Almindelighed af Theoretikerne som Noget, man paa ingen Maade maa gjøre, men Udcastet gaaer ikke desto mindre den aldeles modsatte Vej og vil beskatte begge Dele. Saadanne Ting, skjøndt de ikke ere saa betydelige, ere netop af dem, som vække megen Modstand hos Befolkningen, fordi de støde den sunde Forstand, og som man derfor ideligt hører gjen- tagne som Indvendinger mod de Udcast, som ere fremkomne her, og naar de virkelig ikke retfærdigt kunne begrundes i Skattebegrebet, saa troer jeg, at det Rigtigste er at fjerne dem. Jeg troer i det Hele taget ikke, at det lader sig gjøre at gennemføre en saadan detailleret Taxation af Indkomsten i de mindre formu- ende Classer, som vi have et stort Antal af her i Landet; jeg troer derhos, at, selv hvis man vil holde sig til det Begreb, at man ikke skal beskatte den nødtørftige Indtægt, som be- høves til en Familjes Underhold, da waatte man gaae noget høiere, end her er foreslaet, altsaa høiere end 200 Rbd., men jeg troer overhovedet, at disse forffjellige Momenter og flere andre lignende, der tildeels staae mod hin- anden, vil man bedst kunne komme til at lade faae den Indflydelse, som tilkommer dem, naar man sætter Grændsen for den almindelige Skat meget høiere, end Udcastet gjør, og derimod lader

indtræde en Beskatning, der udøves gennem- Communen, for den lavere Indkomst, og saa- ledes deler Systemet. Jeg vil exempelviis an- føre, at, naar man tager en Indkomstskat af 3 pCt. paa den høiere Indkomst, saa vil man af den lavere Indkomst kunne udskrive en Skat af 400,000 Rbd., saaledes at der bli- ver at bestemme ved Loven selv, hvor Meget der skal tilveiebringes af Kjøbstæderne og hvor Meget af Landet, og Summen endelig bliver i enhver Commune at tilveiebringe paa sam- me Maade som Communens øvrige Udgifter. Naar man har fastsat dette, kan man sætte Grændsen mellem de tvende Afdelinger af Systemet for Exempel ved 1000 Rbd. og altsaa siige, at al den Indkomst, der er under 1000 Rbd., beskattes gennem Communerne, og først den Indkomst, som er over 1000 Rbd., beskattes igjennem det almindelige Appa- rat for Indkomstskatten. Dette vilde være en overordentlig Fordeel med Hensyn til Sagens praktiske Udførelse, idet man paa denne Maade sik med langt færre Individuer at bestille, naar man skal udregne Skatten efter Vedkommens Indkomst, end naar man ogsaa ved den lavere Indkomst skal følge de detaillerede Forffrifter, Lovforslaget i saa Henseende op- stiller. I finantfiel Henseende troer jeg ogsaa, at man vilde komme omtrent til det samme Re- sultat, og med Hensyn til dem, der have en høiere Indkomst, vil kun det Beløb, som de have over de første 1000 Rbd., blive beskattet efter de almindelige Regler for Indkomstskat- ten, hvorimod deres første 1000 Rbd. vilde blive at beskatte under Communeskatterne paa den Maade, hvorpaa disse bleve ordnede.

Det er erkjendt fra alle Sider, at det var onfseligt at faae en Forbindelse mellem Ind- komsts og Communeskatten; jeg har tidligere troet, at dette lod sig gjøre ved at faae et saadant Skattekataster, som tillige kunde benyt- tes af Communen; men i det Mindste ved de Forhandlinger, der endnu have fundet Sted angaaende Communalloven, har man ikke vil- let gaae ind derpaa. Man har snarere bevæ- get sig i modsat Retning, og dette har saa Meget for sig i vor hidtilværende Udvikling, at jeg troer, at det lettere vil lade sig gjen- nemføre. Altsaa man fastsætter, hvor Meget